

מיומן ו'

קבלנו ב"ה מזון לצורך השבת קודש וסעודה המפסקת ה' בידינו להכין סעודה המפסקת. ביום ו' ה' עשירי קודש, הרגשנו את בדידותינו וצערנו בהתקרב יום ת"ב. בש"ק הגדתי שיחה לפני הצבור, בתוך הדברים הזכרתי שמכל הפרטים הפוגעים אותנו בחיינו יש ללמוד דבר מה, כי כל דבר מרמז לנו כי כן דרך ההשגחה לרמז לכל אדם, וכמו שבכל דבר תורה ישנו פשט, רמז, דרוש, וסוד, כן גם בכל מאורע ישנו הפשט והרמז, ובקליפת העצים יש להבין הרמז כי יש צורך להפשיט את הקליפות מאתנו, כי כל אדם לבוש בכמה מיני קליפות, ופה **שנשארו ערומים בלי מכיר ובלי מחסה ומרגישים אנו היטיב כי "אין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים"**, יש בידנו ההזדמנות להפשיט את הקליפות מאתנו, וזוהי עבודתנו ותפקידנו. עבודתנו השנייה עקירת השרשים, מרמזת לנו כי בכל מדה רעה חובתנו לעקרה עד שרשה הפנימי, שלא תשאר שרש פורה ראש ולענה, וכו'. ודברי עשו ב"ה רושם על הצבור, בזכרי כי הפעם אין לנו קינות לת"ב ואין לנו מילים ותיבות להביע ע"י את צערנו, לכן עלינו לדקדק כי רגשות אלו יחדרו עמוק לתוך נפשנו, ויעשו רושם בשורש נשמתנו.

יומן ד'

היום לא הלכתי אל העבודה מפני הרגשת הכאב בגוי, אמרתי הרבה מזמורי תהלים עם מעמדות, שם מצאתי הרבה משניות ודברי גמ' אשר מפני חוסר הספרים כבר צמאה נפשי לדף גמרא. עיינתי בחד"ת וחשבתי במה שנתחדש אתמול בערב בהציעי לפני החבורה בענין הבא במחתרת סנהדרין עב,א.

יומן ?

ביום זה ארעו אצלנו כמה מאורעות, תיכף בבקר באו אצלנו המפקדים בצווי שעלנו לעבוד היום כי לפי החוק צריך הפעם לעבוד ז' ימים בלי הפסק של יום מנוחה. בשמענו דברים אלו נבהלנו ונרעדנו וחיל ורעדה אחזה כולנו, כי חשבנו שנתחדש בזה חוק מטעם הממשלה שמחויבים לעבוד ז' ימים וכו'. אמרנו להם כי בשום אופן א"א לנו לעבוד בש"ק, אבל הם ענו

כי א"א לשנות וציוו עלנו להכין לעבודה, **בצאתם התפללנו כולנו ושפכנו שיח לפני אדון כל שירחם עלנו ויצילנו מידיהם, כולנו אמרנו מזמורי תהילים, וכל בני החבורה געו בבכי מר, חשבנו לגזור תענית תיכף וכו'.** כל החבורה געו בבכי וממעמקי הלב התפללנו לה'. ואנוכי יחד עם מר באר הלכנו אל הנטשאלניק להשתדל בדבר זה, **ואצלינו כבר הי' מוחלט שבשום אופן לא נשמע להם, וכו'.** הסברנו לו שאצלינו אין זה יום מנוחה לבד אלא צווי דתי והדבר נוגע לנו בחיים, ובתוך דברנו התפרצנו שנינו בבכי מר עד שממש נשתתק ולא הי' בכחו לענות לנו משוב ועד רע. **והמחזה היתה באמת נוראה ונהדרה. הבכי מתפרץ מאתנו ולא וכולנו להבליג על הדמעות. וכו'.** שמחנו והודו לה' על חסדו הגדול שעשה עמנו.

יומן ג'

בערב יו"כ ביחוד בסעודה המפסקת עלה בזכרוננו ב"ב ומצבנו, **נזכרתי בדמעותיה הכשרות והטהורות של אמא תחי' שדרכה להוריד בשעה זו, גם חשבתי שבלי ספק מורדת הרבה דמעות בשעה זו על גורלי ועל מצבי, ומתוך קירות לבי התחננתי ששומע קול בכיות ישים דמעותי' בנאדו להיות, ויאזין תפלתה ונאקתה וכו'.** הלב מלא ומתכווץ והעיניים אינם מתפעלים כ"כ להוזיל דמעות, **ולכן צרפתי בתפילותי דמעותי' של אמא תחי'.**

יומן?

הלכתי לבקר את מרן הגר"ח"ע (ר' חיים עוזר) שליט"א, הוא מקבל את כל אדם בסבר פנים יפות עד להפליא, הי' לי הזכות להיות בחברתו יותר מג' שעות. דברנו בהלכה ובמילי דעלמא, שאלתי לו הערה במ"ש בספרו ח"א סי' י"ח לענין שוחט ביוהכ"פ. גם אמר לי שקיבל ממני הערה בכתב על ספרו ח"ב, והבטיח לי להשיב בכתב על הערותי כשיהי' לו פנאי. בכלל טרוד הוא עד למאד, הכל פונים אליו לעזרה, לעצה, מכתבים מגיעים לו מארבע פינות העולם, שאלות בהלכה למעשה, ובשאר ענינים. עמוס הוא בעבודה, ועובד את עבודתו בזריזות נפלאה סוקר את כל הענינים בסקירה אחת ודן בהם. **רואים בו דמות גאון ישראל והדרו, כל עניני הצבור והכלל בכל הגולה נחתכים על פיו.** וענותנותו הוא עד להפליא.

נזדמן לי עוד הפעם להפגש עם הגר"ח דליט"א. ואח"כ ביקרתי את הגאון ר' זאב סולובייציק בנו של הגר"ח סולובייציק, דיברתי עמו בעניני נזיר.

יומן ב'

היום כ"ט אדר יום הולדתי נזכרתי ועשיתי קצת חשבון הנפש כי כבר נכנסתי לעשירית הרביעית בחיי ומה הספקתי לפעול בהג' עשירות שכבר עברו עלי, התפללתי מקורות לבי שיזכני עוד ה' להגות בתורתו הק' מתוך הרוחה ללמוד וללמד ולהיות עוד ממזכי הרבים, וכו'. ובאמת שכאיל תערוג על אפיקי מים כן יערגו לדבר ה'.

יומן ב'

בעריו"כ זה מרגישים היטב את ה"מי יחי' ומי ימות", כי שאלת המלחמה קרובה. וגם ה"מי יעני ומי יעשר" מרגישים בחוש ממש.